

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De S. Bertino abbate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

eius inhumatum iacuisset, venerunt Aminternenses populi Christiani, & rapientes, in suum territorium transtulerunt, & honorifica sepultura condiderunt Nonis Septembris.

VITA S. BERTINI ABBATIS, EX QVODAM
EGREGIO MS. CODICE, PAVLO LATINIORI ET
pressiori stylo per F. Laurentium Surium descripta. Sunt, qui pu-
tent à Folchardo Bertinensi conscriptam.

Septēbris 7.
Audomarus
ille Episco-
pus fuit Mo-
rinensis.

Luc. 12.

Matth. 5.

1. Cor. 9.

Comes
Vualtbertus,
magnus S.
Bertini ami-
cus.

Predicit vir
Dei Vualt-
berti Comi-
tis casum.

Summum
Vualtberti
periculum.

Psal. 9.
Psal. 144.

ANCTVS Abbas Bertinus post beati Audomari obi-
tum multos in Dei seruitute duravit annos, cœtumque
monachorum ipsi à Domino creditum, diligens pastor
multa animi sollicitudine sub districto sacræ regulæ iugo
conseruabat, sciens scriptum esse, cui plus commissum sit,
plus etiam ab illo exigendum. Proponebat illis quotidie
Dominica & Apostolica præcepta, ijsq; in seuera viuendi
ratione proficientibus, religiosis actibus suis præclara de
se præbebat exempla, conuenienter illi sententiæ Salua-
toris: Sic luceat lux vestra coram hominibus, vt videant
opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum, qui in
cælis est: nè, quemadmodum Apostolus ait, alijs prædicās, ipse reprobus efficeretur.
Cernens autem benignissimus bonorum operum compensator Deus, indefessam
militis sui aduersus diaboli tērationes pugnam & certamen, tum etiam erga gregem
ipsi commendatum curam egregiam, admirandis eum signis & virtutibus illustrauit,
è quibus nos pauca duntaxat annotabimus.

Fuit quidam spectabilis Comes Vualtbertus, cuius vxor Rogentrudis dicebatur.
Horum vtrique à sacris confessionibus erat beatus Bertinus, immò verò etiam com-
pater, vt vocant, ex laudabili Christianorū more, quo inter se fraterni amoris fœdera
quædam ineunt. Vtrique vir Dei sæpè prædicabat verbum Dei: qua causâ vir pius
Vualtbertus crebrò ad eum ventitabat, vt ex eo diuina præcepta cognosceret, & post
corporis & sanguinis Dominici communionem, sacri oris eius benedictione potire-
tur. Quodam autem die veniens ad ecclesiam, in qua beatus Audomarus quiescit,
cùm preces absoluisset, quadam re necessaria urgente, ad beatum Bertinum non ac-
cessit, sed incautus domum abiit. Id vbi animaduertit viri Dei discipulus Dodo, ait
ad eum: Equidem valde, venerabilis pater, admiror, quid sit, quòd tuus in Christo
fidelis amicus Vualtbertus ad beati Audomari basilicam venit, & tamen te infaluta-
to, absque benedictione tua recessit. Beatus Bertinus plenus prophético spiritu, re-
spondit: Fili, crede mihi, priusquam ille domum redeat, quòd nunc magna cōtentione
festinat, multum dolebit se sine nostra benedictione reuertisse. Et ecce eodem die,
cùm iam Sol occubuisset, nuncius velox à Vualtberto venit ad hominē Dei, eiusque
vestigijs aduolutus, tremula voce ait: Dominus Vualtbertus singularis amicus tuus,
mi domine, cum ipsa iam ferè morte colluctans, obnixè rogat, vt pro se Deum de-
preceris, quò possit tam presens discrimen euadere. Cùm enim hodiè à basilica sancti
Audomari properè abscederet, in medio itinere subito ex equo collabens, in petro-
sam humum decedit, multisque quassatis membris, & femore penitus confracto, se
confestim putat moriturum, nisi precibus tuis, quod fore sperat, diuinitus liberetur.
Agnoscit autem idcirco in hoc se coniectum discrimen, quòd callidi hostis machina-
tione ob rem necessariam hinc, non munitus benedictione tua, abiērit. Cuius etiam
delicti veniam petit, oratque vt potum, tuo ore & manibus benedictum & consigna-
tum, ad eum mittere nè graueris.

His auditis, venerabilis senex commotus tam acerbo casu amici, præcipit Dodoni
discipulo, vt vinum in sacrario repositum proferat, laboranti Vualtberto ocyus mit-
tendum. Ille verò respondit: Mensis totus, vt reor, pater beatissime, iam intercessit, ex
quo in eo vasculo vix parum vini relictu est. At vir beatus, fide perfectus & charitate
feruens, ait ad eum: Abi fili mi ad vasculum illud: credo enim Deum, cui nihil impos-
sibile est, qui adest adiutor opportunitatibus, & propè est omnibus inuocantibus eum,
nostro tam malè affecto amico salutarem indè potum præbiturum. Paret Dodo, &
veniens in sacrarium, cernit vas plenum optimo vino, & eius odore admirabili totam
domum

domum sentit completam. Eo nuncio accepto, sanctus Christi confessor immensas agit gratias omnipotenti Deo, dicitque ad ministrum Vualberti Comitis: Ex hoc vino perfer celeriter ad herum tuum. Ille nihil moratus, eadem nocte latissimus redit ad dominum suum: narrat ei quid gestu sit, vinum que illi bibendum offert. Posteaquam ille bibit è vino sacrato, eadem hora sanatur, & mirifice laudans Deum auctorem salutis suæ, bonam possessionum suarum partem Deo & beato Bertino largitur: ut qui pro Christi amore patriam parentesque reliquerat, posset etiam in hoc seculo centuplum recepisse videri.

Vualbertus
hauit vino
benedicto
sanatur.

At postquam vir sanctissimus totum vitæ suæ tempus in Dei timore exegit, perfectus in operibus bonis & plenus spiritu sancto, Nonis Septembris migravit ad Dominum, & cum multo monachorum lectu sepultus est in monasterio Sithin, quod ipse construxerat in honore beatissimæ matris Dei & sancti Petri principis Apostolorum. Ad eius tumulum orantibus quotidie præstantur à Domino immensa beneficia. Sed hic Lectorem admonitum volumus, permulta eius miracula, quæ, cum adhuc esset in corpore, perpetravit, antecessorum nostrorum negligentia non esse scripto comprehensa: & quantum ex ijs nonnulla ex illustribus viris, qui hodieque supersunt, discere possimus, at tamen ea reticere malimus, quam res dubias proferre. Non enim ille eget incertis testimonijs, cum eum Dominus præclaris operibus continenter illustret: è quibus vnum adscribemus, quod nos ab illis accepimus, qui se vidisse testati sunt.

S. Bertini
obitus.

Tres industrij piscatores apud monasterium beati Mauricij martyris, cuius erant serui, Dominicæ resurrectionis nocte in Rhodanum, conscensa naui, retia iactarunt. Tum verò non ut consueverant, sed ingentem piscium multitudinem ceperunt, ita ut pluribus annis neque tam magnos, neque tam multos pisces illic se cepisse faterentur. Latè ergò, nauim appellunt eo loco, quo soliti erant, sed ex ea exire non possunt. Duo enim ex ipsis manu & pedum officio priuati, toto corpore contriti erant. Tertius verò & claudus & surdus effectus est: diuina in eos ultione animaduertere, quod Dominicæ resurrectionis noctem violassent. Porro is, qui & audiendi, & gradiendi vim omnem perdidit, duobus se sustentans scipionibus, & aliorum etiam opera adiutus, sanctorum loca visitat, & apud venerabilia seruatorum Dei sepulcra diuinam implorat misericordiam, ut eorum præclaris meritis possit amissam recuperare sanitatem. Cum iam autem multa peragrasset loca, venit etiam ad beati Bertini monasterium Sithin, ubi corpus eius quiescit: & fratribus eius loci nocte Dominicæ resurrectionis in ecclesia vigilias celebrantibus, ille acerrimo correptus morbo, à socijs precandi causa in ecclesiam introducit: atque illic cum multis lachrymis salutem à Domino per beati Bertini merita petens, cum sacrosanctum Euangelium recitaretur, videt apud se quædam ardere lumina, & ita sensim morbo recedente, subito se curatum sentit coram fratribus. Post synaxim autem gratias immensas agens Deo & sancto Bertino, lætus inde digressus est.

Nota celestem ultionem in phanatores sacratissime noctis.

Curatur surdus & claudus.

Sunt complures alij apud beati viri sepulcrum restituti, quemadmodum testantur usque in præsens pendentia ad ecclesiæ aditum diuersorum morborum instrumenta vel symbola: sed cum Maiores nostri, quod diximus, non annotarint ea miracula, nos certam de illis historiam texere non possumus. Ex his verò indicijs perspicuum fit nobis, quam magna & ineffabilis sit in regis æterni conspectu Sanctorum gloria. Illorum enim animæ inter innumeras cælestium spirituum fulgent cateruas: illorum veneranda corpora inter homines quiescentia, ab Angelis visitantur, & admirandis signis & virtutibus in multorum populorum notitiam se inferentes, magno honore afficiuntur. Omnia prætereunt. Gloria Sanctorum manet in Christo sine fine, Amen.

De hoc beato viro inueniet Lector nonnulla in Vita S. Audomari Episcopi, quæ habetur infra 9. Septembris.

VITA